

מפיקים

את האור

פעילות לראש חודש כסלו

סביב שולחן

שלב 1

הצמידו שניים או שלושה שלוחנות במרכז הכיתה הציגו על השולחנות משפטים וامرמות בנושא אור (נספח) הזמין את תלמידי הכיתה לעמוד סביב השולחן ולבחרור משפט שմדבר אליהם במיוחד.

שלב 2

הניחו על השולחן בריסטול לבן גדול והרבה צבעי פנדה, בקשו מכל המשתתפים להציג את הטקסט שבחרו בצורה ויזואלית על גבי הבריסטול המשותף. ניתן לבטא את המסר באופנים שונים: ציור, צורה גрафית, מילה או משפט. בקשו מהם להשתמש בהרבה צבעים ולצבעו חזק! בסבב, ישתף כל תלמיד בטקסט שבחר דרך הביצוי שיצר.

שלב 3

צבעו יחד את
הרקע שבין
הציורים, כר שכל
שפח הבריסטול
יה צבוע בשלל
צבעים.

כשהbrisstol צבוע
כלו בשלל צבעים
– הדבקו עליו
דבק סלונייפ רחוב
ומרחו עליו צבע
גואש שחור, הניחו
לייבוש.

קיבלו דף קסם!

שלב 4

בעזרת קיסם
חרטו עליו:
**”מעט מן
האור דוחה
הרבה מן
החשוך”**
או כל משפט אחר
שתבחרו.

דברו על התקווה:

חשבו עם התלמידים על משמעות השחור שמסתיר את כל הצלב והיופי. ועל היכולת לבנות משהו חדש על בסיס מה שהיה ונראה שאיננו. השחור כיסה לכואורה את כל הצלבוניות, אך האמת שם לא הינו צובעים בשלל צבעים, הח:rightה לא הייתה מייצרת תמונה צבעונית יפה.

גם בחיים שלנו לפעמים מגיעה שעת משבר וכאילו צובעת הכל בשחור. אך אם נשכיל נצלייה ליצור משהו חדש. חשבו על הלן קלר, על זיכרון מנחם, על הרב הבר שהקים את ארגון "מתנתת חיים" ועל דוגמאות נוספות של אנשים שבמקום לש��ע השתמשו בשביר ככלי להעצמה ונתינה.

אפשר לדבר גם על "מלחמות חרבות ברזל" ולנסות לחשב באילו מובנים הצלחנו להשתפר וליצור מציאות טוביה יותר. ואיך נצלייה להמשיך ביום לאחרי.

דומו בטהלים:

איך הרגשתם כאשר המורה מרח צבע שחור על היצירה שלכם?
מה אפשר ללמוד מהעובדת שnitן ליצור יצירה חדשה על סמך
היצירה שנהרסה?
מה מסמל הצבע השחור שכיסה על היצירה?
מה מסמלת היצירה החדשה שהצלחנו ליצור?
אולי הייתם רוצים לעשות משהו אחר עם היצירה? לדוגמה לגרד את
כל השחור ...

מי שנמצא באורה
אינו רואה למי
שנתון בחשיכה,
אבל מי שהוא נתן
בחשיכה רואה למי
שנתון באורה...

(תנומה תולדות יא).

**"כל אחד
הוא אור קטן
וכולנו אור
איתן"**

(שיר עממי)

**"המלך נר
מן זה מהנה
זה אינו חסר"**

(במדבר רבה יג)

**"מעט מן
האור דוחה
הרביה מן
החודש"**

(הבעל שם טוב)

**כִּי נָרַמְצֹוָה
וּתֹרֶה אֹור**
(משלֵי כ"ג)

**נָר לְאָחָד
נָר לְמֵאָה**

**נָר הִ
כְּשָׁמָת
אָדָם**
(משלֵי מ"ג)

**"נָר לְרָגֵל
דָּבָרְךָ וְאֹור
לְנַתִּיבָתְךָ"**
(תהילים)

**”וראיתִי אֲנִי שַׁיֵּשׁ
יְתָרוּ לְחַכְמָה מִן
הַסְּכָלוֹת, כִּי תָרוּ
הַאוֹר מִן הַחֹוֶד,
הַחֲכָם עִינֵּיו
בְּרַאשֵׁו וְהַקְסִיל
בְּחֹוֶד הַוְלֵד...”**

(קהלת, ב, יג)

**”אֹרֶזֶר זָרָע
לְצִדְיק וּלְיִשְׂרָאֵל
לִבְשָׁמָחָה”**

(תהלים צז, יא)

**אור שברא
הקדוש ברוד הוּא
ביום הראשון
אדם צופה בו
מסוף העולם ועד
סופה”** (בראשית רבה ג)

**”רַק כַּאֲשֶׁר
חַשּׁוֹךְ מַסְפִּיק,
יִכּוֹל אָדָם
לְרֹאָת אֶת
הַכּוֹכְבִּים”**

“צָרִיךְ שֶׁכֹּל אִישׁ יַדַּע וַיְבִין
שְׁבַתּוֹךְ תָּכוֹן דּוֹלְקֵנֶר
וְאַין נָרוֹ שָׁלוֹ כְּנֶר חֲבָרוֹ
וְאַין אִישׁ שָׁאַיְן לָוּ נָרֶ
וְצָרִיךְ שֶׁכֹּל אִישׁ יַדַּע וַיְבִין
שְׁעַלְיוֹ לְעַמּוֹל וַלְגָלוֹת
אֶת אָוֹר הַנֶּר בְּרַבִּים
וְלְהַדְלִיקוּ לְאָבוֹקָה גְּדוֹלָה
וְלְהַאֲיר אֶת הָעוֹלָם כָּלּוֹ”

הרבי אברהם יצחק הכהן קוק זצ”ל

“הַצְבָעַ הַוָּא
תְהִלְתָו שֶׁל
הָאָוֹר.”

“כְשֶׁהַשְׁמָרָה
מַאיָּה, גַם שָׁמַיִם
עֲוֹטִי עַרְפָל
מַפְיקִים אָוֹר נְעַיִם”

(הרבי קוק)

**“קְרוּ אֹרֶ
בָּוְדָה יִכְלֶה
לְהַנִּסְ צְלָלִים
רַבִּים”**

**“בְּשַׁהֲכַשָּׂמָה
מְאֵירָה גַם
שְׁמִים עֻוטִי
עַרְפָּל מְפִיקִים
אוֹר נְעִים”**

**“בְּחוֹטָד כָּל
הַצְבָּעִים
שְׁווִים”**

**“תְּפִנָּה אֵת
פְּנִיד אֶל
הַשְּׁמֶשׁ
וְהַצְלָל יַפּוֹל
מַאֲחֹורִיךְ”**

**"כדי להאיר
אחרים
עליך לזרה
בעצמך"**

**"כמו שהנר עין
האור, כך השכל
עין הנפש וכאשר
הشمש אור
העולם, כן הנפש
אור הגוף"**

(רבי שלמה אבן גבירול).

**"אל בסד
הכול אומר
שייט מקור
אור קרוב"**

**"קרו אור
בודדה יוכלה
להניס צללים
רבים"**

**כל עוד הנר דולק
אפשר עוד לתקן**
מעשה ברבי ישראל מסלנט
שיצא לרחובות העיר באחד
מלילות ימי התשובה, וראה אור
קלוש בוקע מדירה רועה. נכנס
רבי ישראל וראה מתן נעליים
יושב ליד נר דוער, ומכה בחיפזון
בפטישו על הנעל. שאלו רבי
ישראל: "מה לר כי נחפצת, ר'
יהודי?" ענה אותו הסנדלר:
"רבי, הרוי כל עוד הנר דולק
אפשר עוד לתקן!" יצא רבי
ישראל לרחוב וקרא:
"יהודים! שמעו אחיכים יהודים!
**כל עוד הנר דולק אפשר
لتתקן!**"

(מתוך: "אור הגנו" – מעשיות חסידים שאסף מרטיין)

**בכל אחד יש אור שהוא שלו
 בלבד. ואור כמו שלו אין לאף
 אחד. לפעמים נכבה לו, אך
 תמיד קיים. זההו חובתו לגנות
 אותו. להאיר את העולם. לא
 כל אחד מודע לאור שבתוכו,
 שהוא צריך לשמר עליו
 ולטפו. אם יתנו ממנו לחבר או
 זר, איש לא יפגע. אור באור
 יגע. העולם כולו יזהר. וגם בכך
 יש אור שהוא שלו בלבד בלבד. ואור
 כמו שלו אין לאף אחד. זהו
 מקור הכוח שבכם קיים. זהו
 סוד נשמהתכם. זהו סגולתכם.
להאיר את העולם**

(רחל שפירא)

**בעוֹלָם לְךָ עֲגֹל
מִתּוֹךְ נַקְוָדָה אֶחָת
הַעֲומֵדָת בְּאַמְצָעָו...
וּנַקְוָדָה זוֹ הַעֲומֵדָת
בְּאַמְצָעָו לְוַקְחָת כָּל
הָאוֹר וּמְאִירָה אֶלְךָ
הַגּוֹף וּמְאִירָה הַכָּל”**

(ספר הזהר עם פירוש הסולם – חלק ט')

לסיום

הניחו במרכז השולחן קערה מלאה בחול, חילקו נרות/zikוקים לחבריו הקבוצה. כבו את האור ובקשו שכל משותף בתoro יאמר מהו האור שבכוcho להביא לקבוצה ואח"כ יעמיד את הנר בקערה.

סיום לפעילויות: כשכל חבר בקבוצה מביא את האור הייחודי והמיוחד שקיבל במתנה מבורא עולם אנו הופכים ל专家组 מאוחדת שאורה מאיר למרחוק.